

Pui de vânt

Tudor Arghezi

Vântul strigă: nu-i răspunde.
Și te cheamă: te ascunde.
Te găsește? Dă cu frunză,
El nu știe să se-ascunză.

Abia-de-a-nvățat să știe
Să se toarcă și subție,
Să se facă lână moale
Prin porumb și ramuri goale,
Pletele să-și depene
Prin zăbrele țepene.

Vânt? A fost numai un pui,
Pasăre din țara lui.

Aripile de dantele
Încă-s cu bruma pe ele,
Degetele, la picioare,
Au în vârf mărgăritare,
Și călcăile-n stihar
Ouă par, de nenufar.

Calcă lin și cu sfială,
Ca pe foi de poleială,
Șovăind că poate strică
Gâzele de majolică.

Mirodenii cu tămâie
L-împresoară și-l mângâie.
Urma-i e mirositoare

A sulfină și răcoare.

Cheamă-l. Puneți amândoi
Gura-n flaut și-n cimpoi.